stavitelské živnosti provozovati, ale zahájila svou činnost ihned, jakmile se jí podařilo práci získati. Bylo by tvrdostí, která není v intenci zákona, kdyby odnětím veškerých předmětů, jichž strana povinná k opětnému výkonu svého povolání potřebuje, byla mařena její snaha, uhájiti tímto výkonem svou samostatnou hospodářskou existenci.

Uznal-li tedy soud rekursní za spravedlivo, aby věci, jichž dlužník k výkonu svého povolání potřebuje, byly z exekuce vyloučeny, nutno s ním v zásadě souhlasiti a sluší dále jen uvážiti, potřebuje-li dlužník se zřetelem k činnosti, kterou nyní vyvíjí, všech věcí, jež rekursní soud z exekuce vyloučil.

Nejvyšší soud přihlížeje ke skutečnosti, že dlužník provozuje svou živnost nyní pouze v malém rozsahu, má za to, že nepotřebuje sčítacího stroje, poněvadž jako malý živnostník může se bez něho dobře obejíti. Bylo tedy v tomto směru usnesení v odpor vzaté změniti.

Naproti tomu souhlasí nejvyšší soud se soudem rekursním v tom, že dlužník potřebuje k výkonu svého povolání velkého stolu, psacího stolu amerického, psacího stroje se stolem k němu příslušným, velké skříně na spisy, dvou židlí i dvou křesel a poukazuje v té příčině na správné důvody soudu rekursního. Pokud jde o věci v tomto odstavci uvedené, bylo dovolací stížnosti úspěch odepříti.

Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 26. října 1926 č. j. R I 920/25. Dr. Grešl.

Následky spojené podle § 200 čís. 3. ex. ř. s upuštěním od pokračování v exekuci nastanou i při zastavení exekuce nucenou dražbou podle § 39 č. 6. ex. ř.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu do usnesení krajského soudu v J. z těchto důvodů:

Mylný jest názor rekurentů, že vymáhající věřitel, jenž vzal návrh na exekuci nucenou dražbou zpět, může, když následkem tohoto zpětvzetí návrhu byla exekuce po rozumu § 39 čís. 6. ex. ř. zastavena, ještě před uplynutím půl roku od zastavení exekuce pro tutéž svou pohledávku vésti novou dražbu. Ve zpětvzetí návrhu na exekuci nucenou dražbou podle § 39 čís. 6. ex. ř. jest obsaženo i upuštění od pokračování v exekuci podle § 200 čís. 3. ex. ř. a nastanou i při zastavení exekuce nucenou dražbou podle § 39 čís. 6. ex. ř. následky spojené podle § 200 čís. 3 ex. ř. s upuštěním od pokračování v exekuci. Při opačném, re-

kurenty zastávaném stanovisku bylo by možno obcházeti předpis § 200 čís. 3. ex. ř. a mařiti účel tohoto ustanovení, záležející v tom, že nepřipuštěním exekuce na půl roku má se zabrániti nemírnému vzrůstu exekučních útrat a dlužník má býti chráněn před ustavičným nátlakem věřitele (srovnej výnos ministerstva spravedlosti ze dne 20. října 1898 čís. 24.710, otištěný v § 39 čís. 6. ex. ř. v Hartmannově českém vydání ex. ř.).

Rekursní soud napadeným usnesením zamítl tudíž právem nový návrh rekurentův na nucenou dražbu těchže nemovitostí a pro touž pohledávku, ohledně kterých a pro kterou již dříve povolená exekuce nucenou dražbou byla následkem zpětvzetí návrhu na exekuci ze dne 26. listopadu 1925, tedy méně než před půl rokem zastavea (§ 200 čís. 3. ex. ř.).

Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 12. května 1926 č. j. R II 115/26. Dr. Dostál.

Žadatel o cestu nezbytnou nemusí být knihovním vlastníkem pozemku postrádajícího cesty nezbytné, stačí vlastnictví naturální. O cestu nezbytnou možno žádati nejen pro pozemek, nýbrž i pro budovu. Přes zahradu, třeba ohraženou, která neleží bezprostředně při usedlosti, možno zříditi cestu nezbytnou. — Pojem nápadné bezstarostnosti.

Žadatelé manželé A., majitelé menšího hospodářství čp. 61, obdrželi při parcelaci velkostatku Z. přidělenu část bývalé dvorské budovy, z níž si zřídili stodolu. Přídělová listina dosud vydána není a vlastnictví proto knihovně na manžele A. dosud převedeno nebylo. Do této stodoly manželé A. neměli přístupu, protože mezi jejich hospodářstvím a touto stodolou ležel cíp zahrady sousedů B., č. k. 94/1, která byla ohražena koldokola zdí, ale mezi touto zahradou č. k. 94/1 a stavením manželů B. ležela veřejná náves.

Manželé A. zažádali si o cestu nezbytnou (služebnost cesty vozové, průhonu a stezky) přes tento cíp zahrady č. k. 41/1 ve prospěch svého hospodářského stavení čp. 61 a ve prospěch přídělem nabyté stodoly.

Okresní soud v P. žádanou cestu povolil.

Rekursní soud stížnost manželů B. zamítl.

Stěžovatelé uplatňují především, že služebnost nezbytné cesty může býti povolena pouze ve prospěch pozemku a nikoliv nějaké budovy a snaží se dovoditi, že správnost jich náhledu má svou plnou oporu ve slově »Liegenschaft«, jehož zákon o ne-